

sosialurin

telf. 14720 — 11820
box 76, 3800 Tórshavn

Útgevur: p.f. sosialurin

Fyritaksstjóri: Tórfinn Smith

Bládstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)

Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller

Lýsingar: Arne Thomsen

Uppseting: Sosialurin

Prent: Dimmalætting

Svenska valið

ENDALIGA úrslitið av svenska Ríkisdagsvalinum sunnudagin fyriliggur ikki í skrivandi løtu. Uppteljingin av teimum mongu brævatkvøðunum, verður ikki liðug fyrr enn í dag.

ÚRSLITIÐ av valinum er so í øllum førum tað, at tað er um at gera, um teir borgarligu flokkarnir, ið hava sitið við meirilutanum tey seinastu trý árin, vinna meirilutan aftur, ella um sosialistiska andstøðan fær eitt umboð í meirilutan.

ANDSTØÐAN, javnaðarflokkurin, vinstraflokkurin ella kommunistarnir, hava havt eina minni framgongd, meðan teir borgarligu flokkarnir samanlagt hava havt eina minni afturgongd. Tó eru stórar broytingar farnar fram millum teir borgarligu flokkarnar, har senterflokkurin hevur havt eina stóra afturgongd, meðan teir moderatu hava havt eina eins stóra framgongd.

SEINASTU trý árin hava borgarligu flokkarnir sitið við meirilutanum. Men undan tí sat javnaðarflokkurin við stjórnarábyrgdini á samfull 40 ár, so burtursæð frá teimum trimum seinastu árunum, vita svensku veljararnir ikki um nakað annað enn eitt sosialdemokratiskt stýri. Og alt bendir á, at teir borgarligu flokkarnir í nógvum førum hava lagt sær nær, at reka júst sama politikk sum javnaðarflokkurin rak frammanundan.

TÁ BORGARLIGU flokkarnir, hóast afturgongdina, stóðu seg so væl, sum teir gjørdu, so kemst hetta ikki av, at teir hava ríkið tann borgarliga politikk, sum javnaðarflokkurin fyrir meira enn 40 árum síðani rak av stjórnarpallinum í Svøríki, men so kemst hetta tvørtur ímóti av, at borgarligu flokkarnir í rættuliga stóran mun, so væl teir nú einaferð evna tað, royna at reka javnaðarpolitikk.

ÚRSLITIÐ av svenska valinum er so tað, at nakrir borgarligir flokkar, ið av øllum alvi, og so væl, teir nú kunnu, royna at reka javnaðarpolitikk, stóðu seg væl, meðan sosialistiska andstøðan við javnaðarflokkinum á odda stóð seg upp aftur betur. Sig so tað, at svensku veljararnir eru troyttir av javnaðarpolitikki.

GLOYMDIR FÓLKAFLOKSMENN

»Hasin fundur segði í hvussu so er mær tað, at fyrr enn tað eru onnur fólk, ið standa á odda — og skipa fyrir í hesi »fylking«, ætli eg mær at halda meg langt burtur«, skrivar »Klaksvíkingur« í Dagblaðnum seinasta mikudag.

Hesin endin av lesarabrevi hansara kom at fáa meg at hugsa um, hvat tað var, sum fór fram á fundinum í Ósaskúlanum hetta kvæðið, og hvørji hesi fólk vóru, sum skipaðu fyrir. Sjálvur var eg á fundi, uttan tó at vera við í nekrum bólki.

Tey, ið skipaðu fyrir vóru millum annað nakrir HF-næmingar saman við øðrum borgarum í Klaksvík. Brævskrivarin er firtin um, at ongín av hansara so kærur fólkaflokksmenn um úr býráðnum vóru við. Hetta er nú ikki so løgdi. Tí fyrir tað fyrsta vóru formennirnir í øllum teimum týðandi nevndunum í býráðnum við í panelinum, so vótt eg kundi siggja, og mark má vera fyrir, hvussu stórt eitt panel eigur at vera. Fyri tað næsta so skilur ein væl tey, sum skipa fyrir einum slíkum fundi, at tey ikki hava hugsað um, at í býráðnum eisini eru fólkaflokksmenn. Eg havi sjálvur næstan gloymt tað, men nú tá brævskrivarin minnir meg á tað, so fari eg at geva honum rætt, at har sita triggir mans í býráðnum, sum kalla seg fólkaflokksmenn, so er alt sagt um tað. — Brævskrivarin eigur at halda teimum til

góðar, sum skipaðu fyrir, um tey eisini hava hugsað tað sama — uttan at eg kenni teirra grundir.

Meira áhugavert er at leggja merki til, at brævskrivarin skrivur um ein vissan politiskan tendens, ið kom til sjóndar á fundinum, sum skal hava dripið felagsskapin. Mær kunnugt er hetta ikki ein felagsskapur, sum ein kann gerast limur av. Heldur er tað ein bólkur av borgarum í býnum, sum koma saman fyrir at tjakast um ymisk mál av felags áhuga og uttan at vera samd fyrir tað. — At fleiri av áhugamálinum hjá hesum fólki ikki kunnu gerast upp í krónum og oyrum eftir vanligu fólkaflokksreceptini er kanska tann »politiski tendensurin«, sum tygum hugsa um.

So vótt eg kundi meta, so høvdu fleiri orðið har, sum uttan iva vóru »rætt-hugsandi« fólkaflokksfólk, tí tendensurin í teirra tosi var tann gamli fólkaflokks-andin, hvussu vinna vit mest møgulegt skjótast gjørligt, uttan at hugsa um, hvat vit oyðleggja av okkara umhvørvi. At flest øll í hesar sokallaðu »Býarfylking« ikki eru samd í hesum tankanum, var tann politiski tendensurin, sum eg fekk burtur úr hesum fundi. Tað er beinleiðis tvælt, tá skrivað verður, at fundurin hevði sum endamálið bert at koma við negativum kritikki av okkara býráðslimum. So leiðis skilti eg ikki fundin, men heldur sum eitt sunt

tjak um teir spurningar, sum taka seg upp nú ein býarplanur skal gerast. Tað vildi beinleiðis virkað láturligt um onkur reisti seg upp fyrir at skamroða onkrum býráðslimi, tað skulu vit nokk finna út av við atkvøðuseðlanum. Teir býráðslimir, sum vóru á fundinum, søgdu aftan á, at teir ikki høvdu merkt nakran negativan kritikk. Hvi reisti hesin »Klaksvíkingur« seg ikki upp og skamrósti býráðslimum, kanska hevur hann brent inni við sínari talu, tí ongín fólkaflokksmaður var í panelinum, men har kann ikki sigast at vera nakað at rósa og ei heldur at finnst at, tí teir sita bert í býráðnum og eru annars rós verdir, sum hampa menn.

Hasin fundur segði so mær tað, at vit kunnu gleðast um, at tað eru HF-næmingar, sum hava skipað fyrir, tí bert við hesum tiltaki hava tit vist hvønn týðning tykkara skúli hevur fyrir bygðarsamfelagið. Haldið tit bert áfram við at ruska upp í tí tit halda vera skeivt, men harvið er ikki sagt, at vit halda tykkum hava rætt í øllum, men um fleiri lesarabrev av teimum, sum frá »Klaksvíkingur« koma upp á prent, so verður ikki leingi fyrr enn fleiri fólk fáa áhuga fyrir at vita, hvat tit hava at bera fram, og longu tá er nógv vunn- ið.

Verið ikki bangin fyrir teimum lesarabrevum, sum koma frá slíkum, og oftast við standardinni-

haldinum. Hvat gera tit fyrir vinnulivið? Hetta skal jú gjalda tykkara skúla, siga teir. Hetta vinnuliv, sum teir halda seg hava patent uppá, fólkaflokksmenn, uttan vit í Klaksvík kunnu reypa av teirra gerðum í hesum øki. Tit koma sikkurt í longdini at fáa stórri týðning fyrir vinnulivið við tykkara lærdómi, enn nógvir av hesum dómadagsprædikumnum. At tit so sjálvi vilja vera við at avgera, hvussu tað skal lagast fyrir framtíðina er vert at taka undir við. Eitt kunnu tit so vera vis í, at hóast allan teirra kritikk av tykkum nú, so vilja teir lofta tykkum tá tit hava fingið tykkara lærdóm, bert tit kunnu passast inn í teirra system.

Hasin fundurin segði í hvussu so er mær tað, at við teimum ið skipa fyrir í hesi fylking, ætli eg mær at koma á næsta fundin. Kanska tað eru mong, sum hava lisið brævið hjá »Klaksvíkingur«, ið hugsa tað sama.

Áhugaður

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyrir at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at bládstjórinn veit, hvør hevur skrivað brovini.

Nýstovnaða konsertfelagið leggur í vaðið við heimskendari kvintett



Niederösterreichisches Bläserquintett kom til Føroya úr Íslandi og fer hiðani til Týsklands, har tey hava konsert í annaðkvøld

Tað nýstovnaða konsertfelagið tekur sær ikki av lottum. Tað byrjar í kvøld virksemi sitt við konsert í Læraraskúlahöllini við teirri heimskendu Eysturriksku blásikvintettini. Hetta verður einasta konsertin á hesum sinni, tí longu í annaðkvøld skal Eysturrikska blásikvintettin hava konsert í Týsklandi.

Á skránni fyrir konsertina í kvøld eru bæði eldri verk (Haydn og Beethoven) og verk frá okkara tíð. Eftir konsertina verður høvi hjá fólki at tekna seg sum lim í konsertfelagnum.